

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., THURSDAY MORNING, JANUARY 30, 1941

LETO XLIV. — VOL. XCLIV

Nocoj ste vabljeni na Rooseveltove ples!

Varietni program bo nudil mnogo zabave in razvedrila
PO PROGRAMU SLEDI PLES OB NAJBOLJŠI
GODBI NAŠIH UMETNIKOV

Dr. Wm. J. Lausche, Mary Udovich, Josie Lausche-Welf

Kot lansko leto, je tudi nocoj takozvani "Rooseveltove ples" v dvorjani Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Čisti postanek te prireditve gre v sklad za pobiranje otroške paralane. Lansko leto je znašala nabrana vsota \$500.00.

Poleg običajnega plesa bo podan tudi sledeč program. Najprej stopijo umetniki na harmonike in sicer vodje orkestrov: Križanec, Jankovič, Malovašič, Pecon, Rožanc, Schule, Schneller, Lillan, Srnich, Trebar, Vadnal in drugi. Skupina bo pod osebnim vodstvom našega mojstra dr. Wm. J. Lauscheta, kateremu asistira Anny Pecon.

Potem bo nastop pevskega radio kvarteta: John Kovačič, Edolph Koporec, Eddie Seiffert in John Strnisha.

Lillian in Albert Ulle, mlada slovenska umetnika, zaplešeta v slovenske pleske.

Nastop umetniških plesalk: Marion Novak, Peggy Robinson, Jane Wilson.

Olimpijski baritonist Louis Grdina v soli.

Mr. Schneller zaigra solo točke na harmoniko.

Prijubljene naši slovenski pevki, Josie Lausche-Welf in Mary Udovich zapojejo več slovenskih narodnih pesmi.

Kot glavni in edini govornik nastopi sodnik Frank J. Lausche.

Vodja vsega programa bo John J. Grdina. Vse potrebno za ples bosta pripravila Matt Grdina in Frank Jakšič Jr. Prednik pripravljalnega odbora je John Gornik.

Začetek programa bo nocoj ob osmih. Narod je prijazno vabljen.

RODBINA NE BO IZUMRLA

St. Paul, Kanada. — Pred nekaj leti je umrla Mrs. Boivin, stara 89 let. Zaprtila je leče številno sorodstvo: štiri hčere, šest hčera, 77 vnukov in pravnukov.

Veselo v Girardu

Dr. J. J. Girard, Slovenska Bistrica, št. 12. SDZ priredi v soboto večer plesno veselico v Slovenskem narodnem domu, Girard, O. Igral Persinov popularni orkester.

Jazno so vabljeni društva iz vseh delov države, Barbertona, Warren, Nilesa in seveda, najbolj vabljena vsa girardska naselja.

Zelo važen sestanek

Če tisti, ki pobirajo oglase in dobivajo za Spominski knjižni prireditve v soboto zvečer ob 8.15 v Slovenski društveni dvorani na Reher Ave.

Nov državljan

Mr. John Voke, 1245 E. 59. je postal ameriški državljan. Naše čestitke!

Hitler pošilja armado proti jugu Anglija upa, da ni več nevarnosti invazije

Nemško letalstvo pripravlja
baze v Romuniji, Bol-
gariji in Italiji

London, 29. jan. — Angleška vojaška avtoriteta je danes izjavila, da je postala nemška armada tako aktivna v Romuniji, Bolgariji in Italiji, da se lahko računa, da je Hitler obrnil pozornost od Anglije in se pripravlja za udar na jugo.

Nemški mehaniki in tehniške čete delajo noč in dan na zrakoplovnih pristanih v Bolgariji. V Romuniji ima Nemčija zdaj 10 divizij vojaštva in v Italijo hite vedno nove letalske čete. To kaže, da se Hitler pripravlja na pohod na Solun v Grčiji, s čemer bi odrezal grško armado v Albaniji od doma.

Vse to znači, da vidi Hitler zdaj večjo nevarnost v Sredozemlju kot v Angliji in da je opustil, vsaj začasno, splošen napad na Anglijo.

Iz zadružne letne seje

Delničarji so pazljivo sledili poročilom. Seja je sklenila, da se ustanovi prosvetni odsek. Za druge, čigar naloga bo bolj intenzivno oglaševanje in druga reklama v korist zadruštva. Delničarji so sklenili, da so 100% za stavarke pri Apex Co., ker se zavedajo, da je to njih boj in njih zmaga. Prizadetim odjemalcem bo stala Zadruga od strani moralno in gmotno. Za dve leti so bili izvoljeni v direktorij: Andy Gorjanc, Frank Beck, Louis Izanc, Anton Malovasič, Mrs. Mary Izanc, Fanny Novak in Jack Zakovšek. Za namestnike so se priglasili: Andy Božič in Vinko Godina.

Odbor Skupnih društev

Skupna društva fare sv. Vida imajo za letošnje sledeči odbor: Predsednik Louis Erste, podpredsednik John Melle, tajnik Joseph Repar, 1101 E. 66. St., blagajnik Frank Svegl, zapisničarica Mary Otoničar; nadzorniki: Anthony J. Fortuna, Frances Kure in Frank Skerl.

Hud tast!

Kot trdijo poročila, je poslal Mussolini svojega zeta, znanega ministra Ciana, na fronto kot poveljnika letalskega skadrona. Ba je ga je hotel s tem Mussolinijem kaznovati, ker je menda Ciano zahteval vojno z Grčijo. To se razume, da bo moral nositi fujasko nekdo drugi, slavo bi bil spravljal pa že Mussolini. Se reče, saj je Ciano prav toliko spadal v vrsto znanega ministra, kot Mussolini na konja. Pravi politični boss je bila v Italiji Mussolinijeva hčerka Edda, Cianova žena. Edino enkrat smo ploskali Ciano in to je bilo takrat, ko je v Solnogradu pahnul Hitlerju v obraz poln oblak dima od cigarete.

Italijansko topništvo besno obstreljuje grške postojanke

Bitolj, Jugoslavija. — Iz Albanije prihajajo poročila, da so začeli Italijani z izpadom na severni fronti in sicer vse od reke Skumbi do Ohridskega jezera. Italijansko topništvo bruha noč in dan ogenj na grške postojanke, toda Grki se ne umaknejo.

Severno od Klisure so Grki danes odbili dva italijanska izpada. Na srednji fronti Berati so grške čete pregnale fašiste iz nekaj postojank.

Naciji plenijo francoske vinarje

Vichy, Francija. — Ko so zavzeli Nemci francosko pokrajino Bordeaux, kjer so najznamenitejši vinogradi na svetu, je tam milijondolarska industrija ponehala. Eden izmed največjih vinčarjev se je umaknil pred Nemci in pustil za \$2,000,000 vrednosti najboljšega vina. Nek vinski trgovec iz Londona, ki je imel tukaj svojo zalogo, je izgubil \$2,400,000 zalogo dragih vin. Nek drugi francoski vinski trgovec je izgubil zalogo \$2,000,000 navadnih vin, katere je pošiljal po vsem svetu. Nemški vojniki plenijo po vinskih kletah in praznijo steklenice finih francoskih vin, šampanjca in drugo.

Italija bo izgubila svoje velike kolonije

Kakor se razvija sedaj vojna med angleško in italijansko armado v Afriki, je Italija v nevarnosti, da izgubi vse svoje ogromne kolonije, ki obsegajo površino 1,300,000 štirinast milij. To je za eno tretjino več zemlje, kot so velike Zed. države in desetkrat več, kot je Italija sama.

Vse te kolonije, v katere se šteje Libijo, Eritrejo, Somali zemljo in Etiopijo, imajo do 14,000,000 prebivalcev, dočim jih je v Italiji 44,000,000. Zato naj bi te kolonije služile za naseljevanje naroda iz Italije, ki doma nima prostora. Obenem bi Italija v teh kolonijah lahko razvila pridobivanje sirovin, ki jih tako potrebuje.

Italija je začela nabirati kolonije šele po zedinjenju Italije leta 1861, ko so je boljše dele v Afriki pobrale druge države. Libija, Eritreja in Somali zemlja so malo produktivne dežele in imajo jako nezdravo podnebje.

Libija je znana kot puščavska kolonija, Somali zemlja je gola in ekonomsko neproduktivna. V

Eritreji je taka vročina, da je prava kazen za one, ki morajo tam prebivati.

Italija je poskusila vse, da bi kolonizirala afriški imperij. Izpeljala je irigacijske prekope, gradila hiše, ustvarjala farme. Vse to je pogoltnilo ogromno denarja in do tega časa se še ni pokazalo, če bo ta investicija kaj prinesla.

Največ obeta še Etiopija s svojo rodovitno zemljo po mnogih krajih in pa skladih raznih rud v zemlji. Toda za Italijane podnebje ni zdravo radi visoke lege. Poleg tega je treba računati pa še na domačine, ki ne bodo nikdar povsem pokorni Italijanom.

Prvi kos v afriških kolonijah je dobila Italija 1870, ko je kupila zaliv Assab, ki je južno-vzhodni del sedanje Eritreje. Tako je dobila Italija oporo ob južnem delu Rdečega morja med Arabijo in Afriko. Potem se je začela Italija razširjati proti Sueskem prekopu, kakih 670 milj ob Rdečem morju.

Nekako ob istem času je poskušala Italija z invazijo v Eti-

Pohod angleške armade ogroža vso italijansko vzhodno Libijo

Na tisoče nemških vojakov
v južni Italiji za pohod
v Afriko

Kaira, Egipt. — S tem, da so angleške mehanizirane čete prodrele tako daleč v notranjost Libije, je ogrožen ves vzhodni del te pokrajine, da bo izgubljen za Italijo. Angleško poveljstvo poroča, da se vedno bolj pritiska na pristanišče Derno, katero Italijani srdito branijo.

Angleške mehanizirane čete so šle mimo Derna proti zahodu, medtem ko se glavna armada zbira pri Derna za končni napad. Angleško poveljstvo zatrjuje, da se Derna ne bo držala dolgo.

Italijanska armada v Libiji je ogrožena tudi od francoskih čet, ki so prišle več kot 200 milj daleč preko puščave in prijemljejo Italijane od južne strani. To so one francoske čete, ki so prisegle zvestobo "svobodni francoski vladi" pod načelstvom generala de Gaulle v Londonu.

Nek ujeti italijanski general je povedal, da je v južni Italiji na tisoče nemških bojnih letal in več divizij vojaštva, ki čakajo, da se prepeljejo na bojišče v severno Afriko.

Policija se ne strinja z usmiljenim srcem paznika

George Cogan, star 60 let, je nočni paznik v Milner Electric Co., 1320 St. Clair Ave. Včeraj ponoči je zaslišal roparja, ki je hotel vlomiti v blagajno. Ropar je prosil, naj ga ne izroči policiji. Pazniku se je zdel mladi bandit novinec, pa ga je izpustil in mu celo dovolil, da je vzel s seboj vlomilsko orodje, ključno in dleta. Policija si pili lase, ker zasleduje prav tega vlomilca že več mesecev.

Nov grob

Umrl je Alois Steblaj, stanujoč na 891 E. 72. St. Pogreb se bo vršil iz pogrebnega zavoda Frank Zakrajšek, 6016 St. Clair Ave. Čas pogreba in drugo pri-nesemo jutri.

Grški diktator Metaxas umrl

Težko je umrl, ker je hotel doživeti zmago nad Italijo. Prosili so specialista iz Dunaja, toda predno je to nemška vlada dovolila, je 70 let stari general umrl.

Atene, 29. jan. — General John Metaxas, star 70 let, diktator Grčije skoro pet let, je umrl na vnetju v grlu. Bil je bolan samo par tednov. Malo pred smrtjo je poklical k sebi ministra za narodno varnost in mu rekel: "Torej ni nobene pomoči zame? Razumel boš, da to ni zame, ampak za domovino."

Kmalu po smrti priljubljene generala, je poklical kralj Jurij II. k sebi vladni kabinet ter imenoval Aleksandra Korizis ministrskim predsednikom. Korizis je prestojnik narodne banke. Obenem je kralj izdal na narod in na vojsko razglas z apelom za nadaljevanje vojne do zmage nad sovražnikom in obljubil po tej zmagi boljšo bodočnost za delavski narod, ki je produktivna sila naroda.

Vlada je ukazala žalovanje po vsej deželi. Pogreb bo v petek in pokojnemu bo izkazana vsa čast, ki gre največjemu junaku dežele. Dali so mu transfuzijo krvi v nedeljo in ponedeljek, toda postajal je vedno slabši. Stabni zdravnik angleške mornarice v Sredozemlju je prihitel z letalom iz otoka Krete v Atene, da bi pomagal. Vlada je naprosila nemškega poslanika v Atenah, da bi posredoval za specialista iz Dunaja. Toda predno je dala nemška vlada dovoljenje, je premier že umrl.

Metaxas je bil priznan kot eden najboljših vojaških strategov v Evropi. Leta 1936 je izsilil od kralja diktatorski režim in 30. julija 1938 je bil proglašen za dosmrtnega ministrskega predsednika.

Politični krogi smatrajo, da je smrt generala Metaxasa največji udarec, ki je mogel zadeti Grčijo v tem času vojne z Italijo, ker je bil prav Metaxas, ki je vodil vso strategijo vojnih operacij.

John Gundič umrl

V torek zvečer ob 8:55 je umrl v Mount Sinai bolnišnici John Gundič star 51 let. Umrl je za poškodbami pri delu. Stanoval je na 961 E. 67. St. Rojen je bil v selu Sveti Mihael na Hrvaškem. Zapušča soprogo Ano in otroke: Johna, Mrs. Veronika Legan, Barbaro, Katarino, Helen, Tom, Ano in Mathew. Bil je član št. 22 HBZ. Pogreb se bo vršil v soboto zjutraj iz pogrebnega zavoda A. Grdina in Sinovi, 1053 E. 62. St. v cerkev sv. Pavla na 40. cesti.

V bolnišnici

S Svetovko ambulanco je bil odpeljan v St. Alexis bolnišnico Mike Arh, 14821 Thames Ave., kjer ga prijatelji lahko obiščejo.

Razprodaja pri Grdinovih

Grdina Beauty Shoppe, 6111 St. Clair Ave., priredi razprodajo na raznih ženskih potrebščinah. Cene bodo izdatno znižane, kot lahko razvidite iz oglasa v jutrišnjem listu.

Zadušnica

V petek ob osmih se bo brala v cerkvi Marije Vnebovzete zadušnica za pokojno Mary Klemenčič v spomin 3. obletnice njene smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Iz bolnišnice

S Svetovko ambulanco je bil pripeljan iz bolnišnice domov John Bradach, 19620 Ormiston Ave. Prijatelji so prošeni, da ga kaj obiščejo.

KDOR SE NAZADNJE SMEJE...

Washington, 29. jan. — Ana Sklepovitch, stara 13 let, doma iz Gary, W. Va., se je peljala 400 milj daleč v Washington misleč, da jo je povabil predsednik Roosevelt k sebi. Dekleta so potegnili, toda zdaj se ona smeje potegavščini, ker je končno le videla predsednika.

Ana je pisala predsedniku in mu čestitala k rojstnemu dnevu, ki ga obhaja isti dan kot ona. Predsednik se ji je za čestitke zelo zahvalil. Toda njen brat Stefan je pismo odprl, predno ga je Ana brala ter na koncu pripisal, da bi "predsednika zelo veselilo," če bi ga Ana ob priliki obiskala. Razume se, da je bila

čast, ki gre največjemu junaku dežele. Dali so mu transfuzijo krvi v nedeljo in ponedeljek, toda postajal je vedno slabši. Stabni zdravnik angleške mornarice v Sredozemlju je prihitel z letalom iz otoka Krete v Atene, da bi pomagal. Vlada je naprosila nemškega poslanika v Atenah, da bi posredoval za specialista iz Dunaja. Toda predno je dala nemška vlada dovoljenje, je premier že umrl.

Metaxas je bil priznan kot eden najboljših vojaških strategov v Evropi. Leta 1936 je izsilil od kralja diktatorski režim in 30. julija 1938 je bil proglašen za dosmrtnega ministrskega predsednika.

Politični krogi smatrajo, da je smrt generala Metaxasa največji udarec, ki je mogel zadeti Grčijo v tem času vojne z Italijo, ker je bil prav Metaxas, ki je vodil vso strategijo vojnih operacij.

Hrvat-mornar umrl

V ponedeljek je prišlo brzojavno poročilo, da je nagloma preminil v vladni mornariški bolnišnici v Charleston, South Carolina, Mathew J. Tusin, star šele 22 let. Tukaj zapušača žalujejo starše Mathew in Dora Tusin, doma iz sela Podvrh, kotor Samobor na Hrvaškem ter sestro Mary, omoženo Stefančič in več drugih sorodnikov.

V februarju, 1938 je bil odlikovan, ko je on in pet njegovih tovarišev skočili v vodo v Sydney, Avstralija in so rešili 140 oseb s prevrnjene ladje. V oktobru prošlega leta se je zapisal za drugi termin vojaške službe ter je bil nastanjen na bojni ladji Louisville. Rojen je bil v Clevelandu in član društva Strivers, št. 671 HBZ.

Pogreb se bo vršil v soboto zjutraj ob 9:15 iz pogrebnega zavoda Josip Zele in Sinovi, 458 E. 152. St. v cerkev sv. Pavla na 40. cesti in na pokopališče Kalvarijo. Naj počiva mirno v rojstni zemlji, preostali naši sožalje.

Poroka

V soboto ob desetih se bosta poročila v cerkvi Marije Vnebovzete Frank Vovk, 1858 E. 33. St., Lorain, O. in Miss Joanne Hiti iz 17710 Grovesdale Ave. Prijatelji so vabljeni k poročni maši. Mnogo sreče v novem stanju.

Poroča

V soboto ob desetih se bosta poročila v cerkvi Marije Vnebovzete Frank Vovk, 1858 E. 33. St., Lorain, O. in Miss Joanne Hiti iz 17710 Grovesdale Ave. Prijatelji so vabljeni k poročni maši. Mnogo sreče v novem stanju.

Poroča

V soboto ob desetih se bosta poročila v cerkvi Marije Vnebovzete Frank Vovk, 1858 E. 33. St., Lorain, O. in Miss Joanne Hiti iz 17710 Grovesdale Ave. Prijatelji so vabljeni k poročni maši. Mnogo sreče v novem stanju.

Poroča

V soboto ob desetih se bosta poročila v cerkvi Marije Vnebovzete Frank Vovk, 1858 E. 33. St., Lorain, O. in Miss Joanne Hiti iz 17710 Grovesdale Ave. Prijatelji so vabljeni k poročni maši. Mnogo sreče v novem stanju.

Poroča

V soboto ob desetih se bosta poročila v cerkvi Marije Vnebovzete Frank Vovk, 1858 E. 33. St., Lorain, O. in Miss Joanne Hiti iz 17710 Grovesdale Ave. Prijatelji so vabljeni k poročni maši. Mnogo sreče v novem stanju.

Poroča

V soboto ob desetih se bosta poročila v cerkvi Marije Vnebovzete Frank Vovk, 1858 E. 33. St., Lorain, O. in Miss Joanne Hiti iz 17710 Grovesdale Ave. Prijatelji so vabljeni k poročni maši. Mnogo sreče v novem stanju.

Poroča

V soboto ob desetih se bosta poročila v cerkvi Marije Vnebovzete Frank Vovk, 1858 E. 33. St., Lorain, O. in Miss Joanne Hiti iz 17710 Grovesdale Ave. Prijatelji so vabljeni k poročni maši. Mnogo sreče v novem stanju.

Poroča

V soboto ob desetih se bosta poročila v cerkvi Marije Vnebovzete Frank Vovk, 1858 E. 33. St., Lorain, O. in Miss Joanne Hiti iz 17710 Grovesdale Ave. Prijatelji so vabljeni k poročni maši. Mnogo sreče v novem stanju.

Poroča

V soboto ob desetih se bosta poročila v cerkvi Marije Vnebovzete Frank Vovk, 1858 E. 33. St., Lorain, O. in Miss Joanne Hiti iz 17710 Grovesdale Ave. Prijatelji so vabljeni k poročni maši. Mnogo sreče v novem stanju.

Poroča

V soboto ob desetih se bosta poročila v cerkvi Marije Vnebovzete Frank Vovk, 1858 E. 33. St., Lorain, O. in Miss Joanne Hiti iz 17710 Grovesdale Ave. Prijatelji so vabljeni k poročni maši. Mnogo sreče v novem stanju.

Poroča

V soboto ob desetih se bosta poročila v cerkvi Marije Vnebovzete Frank Vovk, 1858 E. 33. St., Lorain, O. in Miss Joanne Hiti iz 17710 Grovesdale Ave. Prijatelji so vabljeni k poročni maši. Mnogo sreče v novem stanju.

Poroča

V soboto ob desetih se bosta poročila v cerkvi Marije Vnebovzete Frank Vovk, 1858 E. 33. St., Lorain, O. in Miss Joanne Hiti iz 17710 Grovesdale Ave. Prijatelji so vabljeni k poročni maši. Mnogo sreče v novem stanju.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50; Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50; Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 25 Thurs., Jan. 30, 1941

Spomenik Lojzetu Pircu

Prva je sprožila idejo, da bi se postavilo spomenik pokojnemu Lojzetu Pircu, ga. Marie Prislant, predsednica Slovenske ženske zveze. Več kot eno leto je že od tega. Njena ideja je bila, da bi se pobiralo za nabavo spomenika po desetici in ne več, da tako ne bo mogel nihče reči, koliko je moral žrtvovati, obenem bi pa vsak lahko rekel, da je tudi nekaj dal.

"Če kdo zasluži spomenik v Jugoslovanskem kulturnem vrtu, potem ga gotovo zasluži pokojni Lojze Pirc," je rekla ga. Prislantova. "Ker ne vem, da bi bil kdo še toliko napravil za ameriške Slovence, za naše narodne ustanove, za boljše ime slovenskega naroda v Ameriki, ki je zelo mnogo po njegovi zaslugi postal poznan tudi v širših ameriških krogih."

Mi smo imeli proti temu pomisleke in rekli, da bodo protesti, ker pri velikem številu dobrih prijateljev je imel pokojni Lojze, kot jih ima vsak, tudi nasprotnike in prišlo bo do prekanja: da-li Pirc zasluži mesto v kulturnem vrtu.

No, zgodilo se je, kot smo obetali, da se bo.

Ideja za spomenik je nekaj časa spala, potem se je pa zopet začelo razpravljati o tem, zbral se je odbor, šel na delo in napravil provizoričen načrt, kje naj bi se postavil spomenik in kakšen naj bi bil. Načrt je bil, da se postavi spomenik poleg Ivan Cankarjevega v kulturnem vrtu.

Tedaj je pa udarilo! Oglasili so se, ki so vedeli povedati, da Pirc ni storil toliko za slovenski narod, da bi bil vreden spomenika. Oglasili so se drugi, ki so vili roke ob misli, da bi bil Pirc spomenik ob Cankarjevem itd.

No, kar se tiče te stvari, bi lahko debatirali, če bi bilo vredno, ali če bi bilo na mestu, da bi se zdaj prepirali, kje bo stal Pirc spomenik, če bo sploh stal. Cankar je bil res velik v svojem smislu, ampak da bi bil tako velik, da ne bi smel stati Pirc poleg njega, pa ne verjamemo. Poznali smo Cankarja osebno in vemo, da bi se on prav nič ne sramoval stati poleg Pirca, zlasti še, ker bi se kot varuh ponižanih in razžaljenih ne hotel dvigati nad svojim sočlovekom.

Da, Cankar je bil velik, toda kdor je poznal pokojnega Pirca in njegovo nesebično delo za ameriške Slovence, mu mora priznati vsaj nekaj zaslug.

Sicer pa nismo vedeli, da bomo postavljali v kulturnem vrtu samo spomenike pesnikov in pisateljev. Naše skromno mnenje je bilo, da bo narod postavil tje spomenik onih svojih mož, kateri so, po njegovem mnenju, vredni, da jih s spomeniki častimo. Videli smo že spomenike mož, ki so znali komaj pisati in brati, pa imajo vendar spomenik, ker jih je hotel nared vsaj po smrti počastiti, če jih ni dovolj cenil v življenju.

Pred nekaj leti umrl Will Rogers je bil navaden kravji pastir, pozneje konjski mešetar, pozneje je nastopal na odru, pozneje v filmu, pisal je svojo znano kolono v liste in bil splošno znan kot največji sodobni humorist. Torej ni bil niti pesnik, niti pisatelj, pa mu je vendar Amerika postavila spomenik, kakršnega nima noben drugi Amerikanec. Na vzpetini sredi prireje v Oklahomi stoji veličastna zgradba njemu v počast, ki je stala več sto tisoč dolarjev in za kateri spomenik so zbirali po vsej deželi. In nihče se ni spotikal ob tem. Seveda, razumeti moramo, da so ta spomenik postavljali Amerikanci in ne Slovenci.

Ali pa pogledajmo močnega spomenik na public square, ki je postavljen nekdanjemu županu Tom L. Johnsonu. Pa ni bil Johnson niti pesnik, niti pisatelj. Clevelandčani so mu postavili spomenik iz hvaležnosti, ker se je župan boril za koristi mesta. Pa se noben pesnik ali pisatelj ne zgleduje radi tega spomenika in prominentnega mesta v sredini mesta, kjer stoji.

Toda naše vprašanje ni, če je pokojni Lojze Pirc vreden spomenika ali ne in tudi če naj stoji v kulturnem vrtu ali ne in tudi če sme stati ob Cankarju ali ne, glavni namen tega članka je ta, da se izrazimo javno, kako nas boli, da je prišlo sploh do kake nesloge v tej zadevi. Če je kdo poznal pokojnega Pirca, ga je poznal pisec teh vrstic in javno tukaj lahko zapišemo, da bi bil Lojze prvi proti, da bi se mu postavljalo kak spomenik. On je bil skromna duša, ki se ni nikdar silil naprej. Na prireditvah ste ga videli, kako je sedel kje pri vratih. Nič mu ni bilo na tem, če ga je kdo videl ali ne.

Zato pa, čemu ta bagatelni prepri? Spomin na pokojnega prijatelja nam je preveč svet, da bi zdaj dopustili, da bi se ribali in prekljali, če se mu postavi spomenik ali ne in kje naj se mu ga postavi. Če se je zdelo nekaterim njegovim prijateljem, DOBRIM PRIJATELJEM umestno, da bi se mu postavil spomenik, vsa čast jim. Toda, da bi se radi tega narod prepiral, da bi se debatiralo o njegovih zaslugah in nezaslugah, to pa ni častno in bomo debato kar takoj zaključili.

Pustimo vso stvar in dobro bo. Spomin na pokojnega Lojzeta ne bo s tem nič bolj blede, ker tisti, ki so bili njegovi prijatelji, ga bodo ohranili v srcih, pa če mu bo postavljen kak spomenik ali ne.

Zdaj, ko so se pojavile difference, absolutno protestiramo, da bi šli s kakim načrtom za spomenik naprej. Žalili bi njegov spomin, če bi se zdaj narod prepiral, ali je bil vreden spomenika ali ne, če je kaj storil za narod ali ni.

Kot rečeno, smo bili mi že koj v začetku proti, ker smo

vedeli, kaj bo prišlo. Naš urednik ni šel nobenkrat zraven, ko so se vršile seje in sestanki za Pirc spomenik. Misli si je: naj stori narod kakor hoče, da ne bo potem kdo rekel, da se poganjamo zanj zato, ker je bil nekdanj naš kolega in dober prijatelj. Zdaj pa, ko vidimo, da preti spor, stopamo naprej in prosimo one, ki so se za to stvar zavzeli, da jo opuste.

Tistim pa, ki so res zato, da se Pircu postavi za spomin kako vidno znamenje, bi svetovali, naj se jih zbere nekaj skupaj, pravih in odkritosrčnih prijateljev, pa mu naj na nekovem grobu postavijo mal spomenik, tam na njegovem grobu. Tam ni nobenih preprirov. Tam so tudi vsi enaki: pisatelji in uredniki, milijonarji in berači.

Zelo bi priporočali naj bo s tem zadeva glede Pirčevega spomenika zaključena in pozabljena. Ohranimo mu blag spomin v naših srcih, kar je več vredno kot največji in najdragocenejši spomeniki.

Priporočamo tudi malo več sloge, kadar bo prišlo zopet na dan vprašanje, če se postavi kak nov spomenik v kulturni vrt. Dozdej sta bila že dva postavljena nekako prisiljeno, Baragov in Cankarjev. Naj bo vsaj prihodnji tak, da se bo z njim strinjal ves narod.

BESEDA IZ NARODA

Za stare in mlade

Pri vsaki ustanovi, organizaciji itd., se sliši govor, "Ja, to, to je za mladino" ali pa obratno "to je za stare." Toda v četrtek, dne 30. januarja v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. se pa vrši prireditve, katero mora podpreti vsak človek, ne ozirajo se na prepričanje, starost ali kaj sličnega. Vrši se sicer "President Roosevelt Birthday Ball," z programom in plesom. Predno nadaljujem naj omenim, da gre čisti preostanek te prireditve za pomoč prizadetim od otroške paralize, to je v "Infantile Paralysis Fund."

Preostanek prireditve lanskega leta je omogočil, da smo Slovenci prispevali nad \$500.00 v ta plemeniti fond. Pri tej uspešni prireditvi je igrala veliko vlogo seveda, skupnost. Združili se je ves slovenski Cleveland in Euclid ter pokazal, da resno verujemo v izrek "v skupnosti je moč." Drugorodci so se čudili sijajni udeležbi, in tem več finančnemu uspehu.

Letos je upati, da bo izid prireditvi še večji in da ponovno veselo presenetimo javnost. Zastopane so vse slovenske naselbine in to v večjem številu kot lansko leto, toraj lahko pričakujemo nekoliko več. Zdi se mi, da ne bi bilo istega pomena, ako bi vsaka naselbina imela prireditev v ta namen, kot pa ena sijajna prireditev združenih vseh Slovencev iz širnega Clevelanda in Euclida. Kajti posamezne naselbine ne bi mogle podati take bogatega programa in ne dobiti takega števila orkesterov, kot je mogoče za eno skupno prireditev.

Natančen potek programa je natisnjen v temu časopisu in se boste lahko prepričali, da bo vredno veliko več, kot pa predpisane vstopnine. Privabite svoje prijatelje drugih narodnosti, da jim pokažete kako trdno stoji slovenski narod v pomoč vlepomembnega sklada. Če tudi ni še nikoli sodeloval ves slovenski narod, bo gotovo sedaj za to važno prireditev.

Čestitam Mr. John Gorniku, ki je lansko leto pričel akcijo, da smo se Slovenci zavzeli v tako veliki meri za to pomembno idejo. Obenem zasluži častno priznanje časopisje, ki so in bodo darovali cele kolone za oglaševanje te prireditve. Ravnotako nastopajo vsi godbeniki in sodelovalci programa brezplačno.

Za veliko udeležbo starih in mladih, v četrtek dne 30. januarja v Slovenskem narodnem domu. Pozdrav, Ančka Traven.

Narodna obramba

Narod Združenih držav z načelom svoje vlade z vso hitrostjo dela za obrambo dežele, da se ustavi sovražnika, če bi isto napadel. Poleg svetovnih sovražnikov in sebičnih diktatorjev Evrope proti katerim se mora postaviti v bran vsak demokra-

dajamo na tako dolgo pot, a vsa svarila niso nič pomagala. Odšli smo v tuji svet z namenom, da se v par letih zopet vrnemo v domači kraj. Tudi Ti si prišla za nami in se poročila z dobrim fantom. Živeli ste v krogu ljubljene družine. Toda, Bog Te je poklical k sebi, med svoje izvoljene.

Zapustila si neotolažljivega soproga, prežalostnega sina in hčere. Zapustila si veliko prijateljev in sosedov. Za Teboj ne žalujejo samo Tvoji prijatelji in prijateljice v Collinwoodu, ampak tudi v Newburghu, kamor si tako rada prišla. Toda smrt ni pretregala prijateljske vezi, še se Te bomo spominjali v molitvi.

Spominjam se besed preč. msgr. Vitus Hribarja, ko je rekel ob neki priliki: "Smrt je strašna, ampak le za one, ki ne verujejo v Boga. Za nas katoličane pa smrt ni strašilo, ampak bi se je morali še veseliti, saj po smrti gremo v boljše in večno življenje, kjer ne bo več trpljenja. Blagor onim, ki umrjejo v veri v Boga in udani v voljo Stvarnikovo. Njih je plačilo v nebesih!"

Počivaj mirno in spavaj spanje pravičnega, Tvoja duša pa naj uživa plačilo za vse dobrote, katere si Ti tako rada in v veliki meri storila potrebnim. Prestalim pa priporočam, da se tolažite, da je šla vaša dobra soproga in mama v nebesa k svojem Stvarniku po plačilo. Res nimate več zemeljske matere, a imate pa še nebesko Mater. Ona naj bo sedaj vaša mati in naj vas čuva na vseh vaših potih. V Njenem varstvu in z Njeno tolažbo boste preboleli ta težki udarec in nenadomestljivo izgubo. Počivaj mirno dobra žena, skrbna mati! Vam preostali pa izrekam iskreno sožalje.

Jacob Resnik.

Presenetljiv uspeh društva

Danica št. 11 SDZ

Plesna veselica v soboto 11. januarja, 1941, katero smo priredile članice društva Danica št. 11 Slovenske dobrodelne zveze v Slovenske mnarodnem domu na St. Clairju je doprinesla izredno lep zaključek. Kot vsako društvo tako smo tudi me članice društva Danica želele lep potek in uspešen izid in bile smo naravnost presenečene, ko so plesalci napolnili veliko dvorano za zadnjega kotička. Udeležilo se je preko tisoč oseb in to ne samo mladine, temveč bilo je tudi veliko število starejših članic, njih družin in dobrih prijateljev. Med nami so bili tudi glavni odborniki SDZ, Mr. Joseph Ponikvar, Mr. John Gornik, Mr. Max Traven, Mr. Joseph Okorn in Mrs. Mary Bradach. Ob tem času se najlepše zahvaljujemo prav vsem posetnikom v nadi, da ste bili zadovoljni s zabavo kakor smo bile me, da ste bili med nami.

Med plesno veselico smo imele določen čas za plesanje valčka za nagrado. Najprvo se je izbral par, ki je najlepše plesal slovenski valček. Sodniki so bili gospa Frances Ponikvar, soproga glavnega predsednika SDZ, (ki se izvrstno zastopi na ples) Mr. John Gornik (sam izvrsten plesalec, če ne verjamete, dekleta, kar prepričajte se ob prvi priložnosti) in tretji sodnik je bil starosta naših harmonikarjev Mr. Louis Špehek, ki zna plesati še po prstih na svoje harmonike. Sodniki so kmalu izbrali tri najboljše pare in potem se je izbiralo iz teh treh najboljše plesalce. Pri tem se je dalo tudi gledalcem priliko, da so pokazali, kateri par se jim najbolj dopade in dali so svoje priznanje potom ploskanja. Nagrada sta dobila Albin Zdešar in Josephine Zajc. Ko je bilo to končano je bil pa kontest med plesalci valčka po angleško. Pri tem kontestu so bili za sodnike gospa Carol Traven, soproga po-

Nobena stvar oziroma jed na svetu ni tako dobra kot je pečen kostanj. Za tri pike je naprej kot starejšim plesalcem.

Najlepša hvala sodnikom in tistim, ki so bili v kontestu in posebno pa godbi pod vodstvom Mr. Johnny Pecon-a, ki je bila res najboljša ta večer kar smo jih še slišali ter ugajala mlajšim kot starejšim plesalcem.

Da pa je bilo v dvorani še bolj prijetno razpoloženje smo napravili tudi ozračje kar je bilo mogoče očarljivo. Na odru se je na vso moč blesketala velika zveza "danica" (ta je bila gotovo večerna), ki je s svojimi zarki krasno odsevala na vsa zlatička naših mladih plesalcev. To dekoracijo nam je napravil Mr. Matt Minar, 1380 E. 52nd St., ki je mojster v takih stvareh in pri barvanjih znakov in napisih. Pri društvih se večkrat pojavijo take potrebe in včasih se ne vemo kam obrniti, zato tem potom priporočam našega mojstra g. Minarja.

Dalje smo dolžne zahvalo prijaznemu oskrbniku SND Mr. Veharju, katerega vedno najdemo na mestu z velikim šopom ključev in prijazno postrežbo, kjer je prošel. In tudi Mr. Ivanu Taučarju najlepša hvala za vso prijaznost, ker velik naval, kot je bil na naši veselici je zahteval vsak kotiček prostega prostora za garderobo in Mr. Taučar je bil zelo postrežljiv.

Vsak ve, da prireditve, ki se dobro oglašuje ima veliko prednost do uspeha. V našem oziru smo dobile veliko prostora v tem oziru od našega priljubljenega dnevnika Ameriška Domovina, in to v slovenskem kot angleškem delu lista. Da so naše članice in prijateljke zvesti naročniki tega lista se je očitno pokazalo pri lepem odzivu. Zato najiskrenejša hvala spoštovanemu uredništvu za vso prijaznost. Lepa hvala tudi gospodu uredniku od "Glasa," kjer smo dobile na angleški strani tudi lepo reklamo.

Na našem veselicihnu odboru in moškimi pomočnikom pod vodstvom Josephine Trunk pa naj bo tem potom izrečena vsa čast in najlepše priznanje za pridnost pri vseh koncih in krajih. Bile ste na mestu vse povsod bodisi v kuhinji, pri bari, pri prodaji vstopnic in pivskih tiketov kakor tudi pri vratih in sploh vse povsod. Niste čakale, da bi vas kdo opozoril za to ali ono, pač pa ste bile vse na mestu torej kar je bilo v vaši moči. Torej vsem skupaj prisrčna hvala. Pa še za drugič! Saj društveno delo ni nikdar dopolnjevano. Naša prihodnja veselica se vrši 25. oktobra tega leta in za takrat se bomo pa spet dobro pripravile. Tisočkrat hvala!

Bog vas živi! Za celokupno društvo Danica št. 11 SDZ, Presednica.

Podružnica št. 18 SZZ

Članicam naše podružnice naznanjam, da imamo v torek 4. februarja svoj kar party in nato pa sledi "Valentinov ples" in izvrstna domača zabava. Prav vljudno vabim vse članice in vse njih prijateljice k obilni udeležbi. Pridite, da nas bo več in ne pozabite, da se prične seja takoj ob sedmih, da bomo imele več časa za poznejšo zabavo. Prosim, da to upoštevate!

Josephine Praust.

pred kraško polento pa Tomazičevemu receptu in dni pred Leo Kushlanovič basami, katerih še zaj niso kusi. Se reče, saj ni vse ampak mimogrede me parava bec tare kakšne so morale da jih je cimpral trž dom ve en dan, krvave en dan po sene en dan. Pa vse odru samega pujska.

Pa naj bodo klobase še ne hočejo, saj morajo bud če se govori v slovnici preteklem času. Pa jda rim o kostanju. Našo kda je Bog strašno kaznovaj ker nam ni zasadil ko te Se reče, divje že, kar nih veno malo znamenje le glavi. Ampak z domačim raje blagoslovil ljubljana lico, kar se tiče naših dir potem pa Lahonijo, ki vra ne zasluži.

S pečenim kostanjem seznanila v Ljubljani flečkajnsarsko cerkvijo, je pekkel prijazen rojst prodajal tri za en kraj se je zdela to strašno stvar, ko žefran, ampa pa nič koliko. Zato se di gledal na to, da sem stanjarju spravit vsak ki se je po nesreči zale roke, kar je bilo, Bre še zdaj potoženo, zelo čase, skoro na prestopni krat.

Zato ga pa sedaj el pri vsaki priliki vzamam sodo, da zamujeno nadele In tako mi ga je pos v pest prijatelj Ferdo, ki del, kako se mi je milo ko sem ga otipaval. ga speči," je rekel.

Letel sem domov in črte, da bo v soboto nas kostanjeva doma Johana je ravno nek ta male sem spodil spiki so jo pa sami odk se takoj, ko so polož večerji po mizi. Tako mudilo, da jih nisem ni poklicati na rapo mi javili po predpisi krota nese. Kaj ni otroci, ko malo doras neradi doma? Se bol pa to, da pri večerji ne manjka. O, ja, ta vedo, kje je njih mla je.

Torej ko je bilo vse no in tiho v hiši, ko še enkrat in zadnjikr če naj ji skuham čaj je ne prijala flu, sem nad kostanj. Zakuril ga nasul na kastrolo, prl. Potem sem ga pa pat. Pa bolj ko sem bolj trd je bil. Kako čakal! Take sline so le, da je bil ves karp

Minila je ena ura, dve. Kostanj ni bil hak. Tedaj pa nisem žati več. Kar bo, pa kel in vzel enega iz zrak olupil. Vranč, ta se Bil je ves črn. Naj pri kraju. Vzajem boljši. Tretji in četel ostali, vsi do zadnj samo črno oglje in pa li ko kraški kamen. govoril sam pri sebi, bom tukaj ponavljaj, pa lepo vzel tiste kost skrbno zvil v papir, jih pa treščil ob spri primernih sladkih lep bič kanto, da je bilo

Torej iz tega bi med menoj in kostanj narobe, kar že je je mogoče, da ga ne Zato se pa obračam li kostanjarji, če vas še kaj med živimi, ki ga ni pekli razvalje pa ljančanom ali Dunajstavi mi prinesete recept. je ležnost vam je zagot smrti, če se bo kostan kel.

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

Se večja je bila njegova po-
pava. Drobna točka na obzorju
dijahen ko psiček, kmalu je
podoben volčjaku, nato krep-
še mesaškemu psu. Blizu je
se nama je prihajal. Mimbren-
je vzklikal svoj "Uff — uff"
in tudi sam se nisem mogel
uditi neverjetni naglici nje-
ga konja.

oznal sem dobre, da, izvrstne
ke po drugih deželah, ki
jo po svoji konjereji, sam
take dirkače jezdi, v Zedi-
nih državah pa sta bila zna-
le dva konja dirkača, ki je
njun tek prej podoben letu
ko diranju po tleh. In ti-
sih dirkača sta bila Winnetou-
vranca. Kolikokrat sem se
z njima po brezkončnih
jih —

Winnetou —!
jo, ko sva se ločila pred mnogi-
mimi meseci, sva se do-
mila, da se sestaneva ob reki
v državi Arizona. Prav za-
sem bil namenjen na Gilo k
Winnetou, ko sem pripotoval
tehike v Guaymas, pa Mel-
me je zmotil in zadeva z iz-
enci, nisem utegnil obiskati
atelja, poslal sem mu po
brenjih glas, naj ne čaka na

je bil onile strelcovi jez-
Winnetou —? Ga je sel že
el —? Ni bilo mogoče! Ni-
amen še ni mogel priti do Gile,
našle da bi bil Winnetou pri-
v Sonoro.

o, vendar —
mehote sem obstal in si zasen-
djanjo oči, da bi bolje videl.
ranc je bil, tisti konj, noge
brzele, da jih skoraj vide-
bilo. Krog trupa mu je pe-
lo svetlo in rdeče, temen paj-
da je vel za njim — in v zar-
zahajajočega solca se je is-
od puškega kopita.

je bil —!
retlordeci sinj za njim, ti-
je bila njegova santillo ode-
ti si jo je navadno ovil krog
sa za prepasnico, temni paj-
so bili njegovi dolgi, črni,
ni lasje, ki si jih nikdar ni
ostriči in ki jih še nikdar ni
bival klobuk. Iskrijo pa se
srebrnih žrebljev, ki je bi-
njimi okovana Winnetou-
slavna in nezmotljiva "sre-
puška," dedščina po nje-
očetu.

ce me je zavrnilo.
o mehkansko sem bil oble-
moj konj je bil v primeri z
ovim vrancom pravo klju-
to me še ni spoznal. Pa po-
je glas mojih pušk, prav
sem jaz poznal zvonki, re-
glas njegove srebrne puške
milje daleč. Kolikokrat sva
gozdovih in na prerijah na-
mo po glasu najinih pušk!
je bil tako daleč, da nisem
očeval podrobnosti njegove

visoke postave. Tudi on še
mogoč spoznati mojega obra-
Vzel sem repetirko in ustre-
iz zrak.
rel je mahoma učinkoval.
Najzdec je v najhujšem diru po-
mil konja nazaj, da se je
čel na zadnje noge in se mu
in prekopicnil, pa spet pla-
in zavrnil:

Charli — Charli —!"
ako je namreč Winnetou iz-
jal, karjal moje ime Karl po an-
škem Charles.

Winnetou — Winnetou —!
pro — N'šo — Kako lepo —
a bilo lepo —!
ko polubog je privihral, pono-
vzravan, kakor priraščen
vranicu, s puškinim kopitom
stanem ob koleno. Zagoreli,
e. globronasti obraz s skoraj
ne skimi potezami mu je žarel
am rčen veselju, oči so se mu
vas čale.

je hpu sem skočil iz sedla.
raje pa se niti potrudil ni, da
unajstavl bežečega vranca, spu-
je puško na tla, stopil iz
agromen, se dvignil in se v diru
stanjal v moje razproštrte roke.

Karo

Gašper ga je bil kupil od ne-
kega krošnjara in ga je imeno-
val Karo, kakor ga je klical tu-
di že krošnjar. Osem dinarjev
je bil dal za psa, šest za jerme-
nje in še kaj za pasji davek. Ta-
ko je bil Karo prav za prav za-
res poceni konjček. Poleti je
vozil Karo voziček po dolgih po-
tih in pozimi je vlekel sani, oblo-
žene s cikorijo, milom, sladkor-
jem, poprom, česar so pač potre-
bovali ljudje, ki niso imeli pro-
stodajalne pri rokah.

Doma je imel Gašper pet ot-
rok. Včeraj ni šel nikamor z
vozičkom, zakaj včeraj je dobila
Kramarica petega otroka. Spet
je šlo vse po sreči; pri Kramar-
ici je šlo zmeraj vse gladko.

Zarana zjutraj pa sta spet
krenila na pot. Dolgo je stopal
Gašper tik vozička. Preračuna-
val je, kako je doslej vse pribra-
rantal, kako je plačal obresti za
hišico, pa hrano za prve štiri ot-
roke, dalje sleherni leto kako
lepo obleko za Kramarico tudi,
kar je bilo treba, in otrokom ne-
kaj trpežnega, kar je od starej-
ših romalo k mlajšim. Doslej je
šlo vse tako, a zdaj je imel pete-
ro kljunčkov.

"Pazi! Karo! Le pazi, kako
bova zdaj barantala, oba skupaj
seveda! Tamle pri oni hiši ne
pojdeva na desno, marveč na le-
vo. Sicer se bo pót za uro podal-
jšala, a zato bo nekaj več denar-
ja, saj imava zdaj pet otrok do-
ma. Veš, pet! Le pogledj, kar za
celo roko jih je!"

Pes je stopal dalje. Gašper je
večkrat takole govoril psu, če so
bili srečni dnevi. Če je pes ves
potr capal po dežju, pa se je
Gašper hudoval tudi na dež. Da-
nes pa je govoril Gašper o pe-

tih skledah, ki jih bo treba prav
tako napolniti ko njegovo.

"Kaj si pa danes počel," ga je
vprašala Kramarica. Gašper se
je zasmeljal: "Le kaj? Karo si
je izbral novo pot. Ko boš oz-
dravela, boš šla sama na to pot.
Boš videla, da tista pot ni tako
vegasta. Saj je res malo daljša,
a je ondi nekaj hiš, ki so prej
drugod kupovale. Seveda, dosti
ni pridobil, a nekaj je le."

To je Gašper kar tako pripo-
vedoval in zaeno jemal iz vozič-
ka razne stvari in jih deval na
police. Še je bilo čuti razsaja-
nje po hiši, nato je obsedel Ga-
šper pri svoji blede ženi. Ob de-
vetih so pa že vsi spali.

Zjutraj ob petih so se vrata
že spet odprla. "Alo, Karo!"

Skledica je stala pred vrati.
Gašper je otipaval psu čna me-
sta pod dlako, kjer ga je rezalo
jermenje in je bil že ves ogu-
ljen. Pet otrok — hudo bo. Sle-
herni otrok mu je nekoliko po-
daljšal pot, po slehernem otroku
je dobil Karo novo brazgotino
na bilih.

Ko je ura odbila šest, je ropo-
tal mali voziček doli po cesti, da
so ljudje dobili, kar so potrebo-
vali, in da bo do sv. Mihaela
imel denar za obresti, čeprav je
bilo zdaj pet otrok.

"Karo, ali naj porinem?"
Kar je zlezel v vprego in se
malo ozrl. Torej je moral Gaš-
per pomagati.

"Karo, bova malo počivala?"

Tudi to se je včasih zgodilo, a
odkar je bil še peti otrok tu, sta
počivala le po enkrat na dan:
ko sta kje kosila. Kramar je v
kuhinji prosjačil, da so mu dali
kaj kosti za psa, sam si je pa
privoščil prav krepk požirek.
Ko je bilo že kasno zvečer, sta
smela oba zaspiti, in na sv. Mi-

haela dan je mogel plačati obre-
sti.

Sleherno leto tako.

Ko je bilo pet otrok, se je ta-
ko spremenilo, da sta oba popot-
nika romala prav ves dan.

Pod četverimi kolesi kramar-
jevega vozička so izginjala leta.
Peterim otrokom se je pa mudil-
o, da so s svojimi urnimi prstki
razdrobili dneve in tedne in le-
ta, da jih poslej ni bilo več. Ka-
ro je z umerenimi koraki in že
ves utrujen stopal preko let, in
Gašper je zdaj včasih zaječal,
ko se je zvečer vsedel zraven og-
nišča.

Otroci drugih ljudi, ki so ime-
li v hlevih po štiri ali šest glav
živine, so se že smeli norčevati
iz otrok potujočega kramarja!
"Kaj pa premorete? Borno
kajžico in psa — to je vse! Jur-
ček, Lizika! Pasja kramarja!"

Otroci, ki niso poznali takega
življenja, ki bi jim bilo dalo na
pot psa in kramarskega vozička,
so že smeli biti neumni in so
smeli neumno govoriti. Najprej
se je stregel Jurček, ki ni bil po
očetu zama pododoval širokih
pleč. A kaj sta zalegla kreg in
tepež sprico roganja? Saj, za-
kaj pa je imel oče samo psa, a
drugi očetje so imeli konje in
osle? "Ko boš odrasel, boš smel
še ti vozariti s psom! Ti fante
pasjeja kramarja!"

Jurček se ni hotel nič več š-
pestmi podajati v boj zoper nor-
čevanje. To ni nič zaleglo. Saj
ni bila laž, kar so govorili otro-
ci, saj bo nekoč zares pododoval
samo starega psa, tako brezpo-
membno živinče, a drugi bodo
prejeli konje in vole in še hlev,
poln krav. Kasneje, ko bo velik,
bo tudi vozaril od hiše do hiše
in stopal kraj zibajočega se vo-
zička in bo spredaj star pes, ki

mu bo Karo ime.

Nekoč ponoči je slišal Gašper,
kako je zasklepetal zapah na vr-
atih. Seveda, otroci so bili že ta-
ko veliki, da se ni bilo bati za-
nje, če so ponoči hodili iz hiše.
Gašper je hotel spati in se je
obrnil k steni.

A zdaj se je prav zares nekaj
hudega pripetilo! Karo je zatu-
lil. Tako je nekoč zaječal, ko se
je bil zamotal v žično ograjo. To
je bila bolečina in bolečina je
zavpila. Ko je bil Gašper zunaj,
je ležal pes na slami in je cvilil.
Roka, ki ga je pobožala, je bila
kravava. Karo je vstal. Gašper se
je ozrl in baš zagledal senco, ki
je smuknila v hišo. "Jurček!"
In psa je nekdo pobil s kolom,
ki je ležal kraj hlevca.

"Pa menda ne Jurček? Karo
ni nič zalajal. Torej ni bilo no-
benega tučja."

Ali zares Jurček?

Gašper je v hiši preiskoval ra-
no. Torej je bil Jurček kriv! In
Jurček je bil dvakrat, trikrat
lopnil psa po glavi. Kakšen pod-
lež! Desno oko je izbil psu. Ga-
šper je izmil rano in jo obvezal
— kar do jutra je imel opraviti.
Nato je Karo utihnil in se je dal
položiti na slamo.

Ze prej ponoči je hotel Gašper
v kamro k Jurčku. A Karo je
tedaj medlo zalajal.

Šele zjutraj je vrgel Gašper
fanta iz postelje. "Vstani! In
brž dol!"

Mati ni vedela, čemu se je to
zgodilo. Dala je Jurčku, zajtr-
ka. Šele nato, ko je Gašper vpre-
gel Jurčka in ko se Jurček ni ni-
ti malo upiral besnemu očetu, je
mati ostala brez besed.

Prav do noči je čakala in se
ves dan jokala v kuhinji.

"Nekdo je hotel ponoči ubiti
psa in zdaj je Gašper prisilil
Jurčka, da je vlekel voziček!"

Jurčka je bilo sram vpričo
vseh ljudi. Sicer pa — ali se ni
bil včasih tudi Gašper vpregel,
da je pomagal? Ko je bila pot
dolga in je moral skrbeti za pet
otrok?

Ponoči bi bila rada vprašala
moža, zakaj je to storil. A Ga-
šper je molčal. Ko je bil spet
doma, je psu prevezal rano.
Zjutraj je spet tako odpeljal
zdoma — in to ves teden. Vsak
večer je Jurček ko mrtev obležal
v postelji, vsako jutro ga je mo-
ral oče izgnati iz postelje. Jur-
ček je vedel, da je zadaj na vozi-
sku bič. A ves teden ga Gašper
ni vzel v roke. Nato ga je spet
spravil, ne da bi bil kdaj zamah-
nil po zločincu. In šele nato je
včasih kanila kaka beseda.

Pes, ki ga je bila mladostna
norost hotela ubiti in je imel
zdaj le eno oko, je spet zlezel v
jermenje. Poslej je šlo vse še
težje ko prej, in Gašper je moral
pomagati, čeprav klanec ni bil
tako hud. Zvečer je pa gledalo
tisto eno edino oko tako neskon-
čno dobrohotno, kadar je šel mi-
mo fant, ki mu je bil izbil drugo
oko.

Čez tri leta je stari Karo po-
ginil. Toda samcato oko je osta-
lo odprto in je strmelo v mlade-
ga, zdaj odraslega človeka, ki
je čepel pred njim in se glasno
jokal. (J. M. B.)

Kriolit na Grenlandiji

Mnogi se sprašujejo, zakaj
tako zavezniški kakor Združene
države Severne Amerike pripri-
sujejo tolikšno važnost Gren-
landiji. Toda niso samo stra-
teški razlogi merodajni za to
zanimanje, marveč se zdi vele-
silam Grenlandija važna zara-
di tega, ker so v njej zelo bogri-
ri rudniki tako imenovanega
"kriolita" (leden kamen). Ra-
zen na Grenlandiji kopljejo
kriolit samo še na dveh mestih
drugod na svetu, in to pri Mia-
ski v Uralu in v Coloradu v
Ameriki. Toda ti rudniki so ze-
lo siromašni.

Kriolit je po svoji sestavi
natrijev aluminijev fluorit ter
je neobhodno potreben pri iz-
delavi mnogih vrst aluminija,
zlasti pa ni mogoče brez njega
izdelovati duraluminija, iz ka-
terege grade danes letala. Brez

kriolita si ni mogoče predstavl-
ljati tovarne duraluminija. In
duraluminiju je v današnji
vojni prisojena prav važna vlo-
ga. Zato so bogati rudniki kri-
olita na jugu Grenlandije ono,
za čemer obračajo oči tako za-
vezniški kakor tudi Amerikanci.

IZ DOMOVINE

—Nov škorpilni avtomobil je
prejela celjska mestna občina in
ga dala v promet. Dobavila ga
je tvrdka Krupp, ki je prodala
motor in šasijo, kotel — rezervo-
ar, ki meri 3500 litrov in bri-
zgalno je dobavila tvrdka Rosen-
bauer in drug v Linzu. Avtomobil
je veljal okrog 200.000 din
in je kombinatornega sestava,
uporaben za škropljenje ulice in
tudi za požarni gasilski voz. Se-
daj, ko imamo v Celju dva škor-
pilna avtomobila, upamo, da ce-
ljske ulice ne bodo več prašne.

— Zaradi nekaj kilogramov
moke ga je pretepel do nezave-
sti. V Marijagradcu pri Laškem
je se dogodil svojevrsten dogo-
dek. 33 letni posestnik Holcer
Jurij je bil v mlinu. K njemu je
prišel neki Miha Robida in pro-
sil za moko. Ker mu je Holcer
ni hotel dati, je začel groziti in
moko zahteval, češ da jo nujno
potrebuje. Prišlo je do suvanja,
pri katerem je Robida udaril
Holcerja po glavi. Robida je po-
čakal Holcerja pred mlinom, ga
napadel, pretepel do nezvesti in
ga v takšnem položaju pustil le-
žati, da so ga naslednjega dne
našli nezvestnega in ga prepe-
ljali v celjsko bolnišnico.

— Ga. Alojzija Jurtelova je
umrla na svojem posestvu v Kr-
čevini pri Ptuj.

MALI OGLASI

1940 PHILCO in Zenith radio
—kupite sedaj in prihranite od
20% do 40%.

Norwood Appliance & Furniture
6104 St. Clair Ave.
819 E. 185. St.
(Thur.-x)

V najem
Oddajo se 3 lepe sobe v na-
jem, kopalnica in furnez. Vse
pripravno za novoročence ali
za družino brez otrok. Vpra-
šajte na 1049 E. 71. St.

Mesnica naprodaj
Mesnica se proda, ali se od-
da, ali se zamenja za kako dru-
go podjetje. Vprašajte na 1101
Norwood Rd. (25)

Sobo išče
Dekle bi rada dobila sobo,
kje v bližini Norwood Rd. Po-
kličite Henderson 8445. (25)

Zelo lepa prilika
Lepa prilika za Slovenca ali
Hrvata se nudi prav sedaj. Na-
prodaj je več hiš blizu sloven-
ske cerkve v Collinwoodu. Zla-
sti ena je vredna, da se zanjo
takoj požurite. Ima 7 sob, 2 lo-
ta; cena samo \$2.600. Takoj
se potrebuje samo \$500, ostalo
na lahka odplačila.

George Kasunič
7510 Lockyear Ave.
Pokličite zvečer HE 8056
(Jan. 25, 30, 31)

FR. MIHČIČ CAFE
7114 St. Clair Ave.
Vsak petek serviramo ribjo pečenko
ENDICOTT 9359
6% pivo, vino, žganje in dober prigri-
zek. Se priporočamo za obisk.
Odprto do 2:30 zjutraj

RE-NU AUTO BODY CO.
878 East 152nd St.
Popravimo vaš avto in prebarvamo,
da bo kot nov.
Popravljamo body in fenderje.
Welding!
J. POZNICK — M. ZELEDDEC
GLENNVILLE 3830.

East 61st St. Garage
FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
HEnderson 9231
Se priporoča za popravila in bar-
vanje vašega avtomobila. Delo točno
in dobro.

Kraška kamnoseška obrt
15425 Waterloo Rd.
KENmore 2337-M
EDINA SLOVENSKA IZDELOVAL-
NICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Ameriški vojaki v težki zimski obleki so pripravljeni na odhod na važna vojaška opo-
rišča, katera so dobile Zed. države in najem od Anglije. Slika je bila posneta pred odho-
dom iz Brooklyn, N. Y. na ladji Edmund B. Alexander, to je nemška ladja "Amerika" iz
zadnje svetovne vojne.

Slika nam kaže italijanske ujetnike, katere so zajeli Angličani v Libiji ter so bili od-
peljani v Palestino. Ujetniki so izstopili iz vrata, ki jih je prepelel skozi zapadno pušča-
vo, v katerem mestu so izstopili, poročilo ne pove.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

Simon se je sam čudil, da ga je bilo svidenje s svakom tako pretreslo. Toda mala, ozka sobica v stolpu, v kateri mu je Erlend ponudil sedež na postelji — postelja je segala od ene stene do druge in izpolnjevala polovico vsega prostora — Erlendova ravna, vitka postava — ko je stal ob zidu pri ozki linici, skozi katero sta prihajala svetloba in zrak — dočela brez strahu, s čistimi očmi, ki jih nista kalila ne skrb ne upanje — svež, mrzel, možat dečko, zdaj, ko je padla z njega vsa tista nezgodna navlačka ljubezenskih storij in babjih čenč —. Čeprav so ga ravno ljubezenske in ženske spletke spravile semkaj z vsemi njegovimi smelimi, zdaj razbitimi načrti, še preden jih je mogel uresničiti. Toda zdelo se je, da Erlend sam ne razmišlja o tem. Stal je pred njim kot človek, ki je bil tvegal najdrznejšo igro in je izgubil, toda zna moško in krepko nositi poraz.

In dobro mu je pristajala njegova osupla in radostna hvaležnost, ko je pogledal svaka. Simon mu je bil rekel:

"Ali še pomniš, svak, tisto noč, ko sva skupaj bedela pri tistu? Dala sva si roko in Lavrans je položil svojo čeznje — obljubila sva drug drugemu in njemu, da bova vse življenje žive v slogi kot dva brata."

"Da," Erlendov obraz je osvetlil smehljaj. "Da, Lavrans pri tem gotovo ni mislil na to, da boš morda ti kdaj potreboval moje pomoči."

"Najbolj verjetno bo," je dejal Simon, ne da bi se dal omajati. "da bi bil po njegovem mnenju ti s svojimi zvezami meni v oporo, ne pa, da bi potreboval moje pomoči."

Erlend se je nasmehnil kot poprej: "Lavrans je bil moder mož, Simon. In še to, kakor je tudi čudno slišati — vem, da me je imel rad!"

Danes!

SE PRIČNE

naša razprodaja
ZA 36. LETNICO OBSTOJA
TRGOVINE

Trajala bo samo deset dni.
Tukaj je samo nekaj izmed številnih predmetov, ki jih nudimo po izjemno nizki ceni

ZA MOŽE:

\$1 kravate, sedaj 79c
2 za \$1.50
25c 35c in 50c nogavice na razprodaji po 21c
5 parov za \$1.00
Delovne hlače 97c
Srajce 39c
Delovne srajce 33c
Mehki in trdi ovrtniki 9c
Klobuki 69c
Znižane cene na vseh moških potrebščinah od 20% do 50%

ZA DEČKE:

Obleke, 2 hlače \$3.89
Suknje \$2.39
Kratke hlače, vredne \$3.00 sedaj 44c
Kajne srajce 69c
Vse deške kape 19c
Klobuki 59c
Golf nogavice 21c
5 za \$1.00
Znižane cene na vseh deških potrebščinah od 20% do 50%.

Vzrok, ker bomo opustili oddelek za deške potrebščine.
ZATO MORAMO VSE
RAZPRODATI!

Pridite in se prepričajte!

Gornik's
6217 ST. CLAIR AVE

Simon si je mislil, res, sam Bog vedi, da je čudno, toda on sam — navzlic vsemu, kar je vedel o Erlendu, in navzlic vsemu, kar mu je bil ta prizadel — se zdaj ni mogel ubraniti nekega bratovskega nežnemu čuvstvu do Kristininega moža. Tedaj je Erlend vprašal po njej.

Simon je povedal, kako jo je bil našel bolno in vso v skrbeh za moža. Olaf Hermansson mu je bil obljubil, da ji bo takoj po vrnitvi gospoda Baarda izposloval dovoljenje, da bo smela priti k njemu.

"Dokler ne ozdravi, ne!" je hitro in plašno zaprosil Erlend. Njegov rjav in neobrit obraz je spreletela čudna, dekliska rdečica. "Edino, Simon, česar se bojim, je to, da ne bom mogel prenesti srečanja z njo."

Toda brž nato je rekel mirno kot poprej:

"Vem, da ji boš zvesto stal ob strani, ako bi morala letos ovodeti. Obubožali itak ne bodo, ona in otroci, saj imajo Lavransovo dediščino. In poleg tega bi imela tebe v bližini, če bi žive la Jorundgaardu."

Tisti dan po velikem šmarnu je prišel v Nidaros državni upravnik gospod Ivar Ogmundsson. Tedaj so sklicali iz severnih okrožij dvanajst sodnikov izmed gospodov, ki so bili kralju prisegli zvestobo, da bi izrekli razsodbo v Erlendovi stvari. Za tečilec je bil izbran gospod Finn Ogmundsson, brat državnega upravnika.

Medtem si je bil sredi poletja vzel življenje Haftor Olafsson z Godoya, in sicer z bodalcem, ki ga je smel imeti vsak jetnik za rezanje jedi. Ječa je bila Haftorja pač toliko zdelala, da ni bil več čisto pri pameti. Ko je Erlend to slišal, je rekel Simonu, da se mu zdaj ni več treba bati Haftorjevega jezika. Kljub temu ga je bilo to hudo pretreslo.

Ščasoma je vedno tako naneslo, da si je dala straža karkoli opraviti zunaj, kadar sta bila pri Erlendu Simon ali Kristina. Simon in Kristina sta opazila in o tem tudi govorila med seboj, da je bila prva in poslednja Erlendova misel, kako bi se izrezal iz te obtožbe, ne da bi izdal svoje skrivnice. To je Simonu nekega dne odkrito priznal. Vsem, s katerimi se je bil zarotil, je obljubil, da rajši sam sebi odseka roko, kot kaj izda, če bi prišlo tako daleč, "in doslej tudi še nisem nikogar pustil na cedilu, ki mi je bil zaupal." Simon ga je pogledal — Erlendove oči so bile modre in čiste; nedvomno je rekel to o sebi v trdni veri, da je res.

Tudi kraljevim slom se ni posrečilo, da bi bili izsledili še katerega udeleženca Erlendove veleizdaje razen bratov Greipa in Torvarda Toressona z Mora, in tadva sta zatrjevala, da ne ve sta nič drugega o Erlendovih načrtih kot to, da je hotel z nekaterimi drugimi pripraviti vojno dinjo do tega, da bi dala mladega gospoda Haakona Knutssona vzgajati na Norveško. Nato naj bi voditelj kralju Magnusu predložili, da bi bilo najbolje za obe njegovi državi, ako bi svojemu po poli bratu podelil kraljevske časti na Norveškem.

Trondovima sinovima Borgarju in Guttormu se je posrečilo, da sta ušla iz kraljevega gradu v Veoyu — nihče ni vedel, kako, toda ljudje so domnevali, da je imela pri Borgarjevem begu ženska svoje prste vmes; bil je zelo lep in nekoliko lahkomiseljen. Ivar s Sundbua je še zmerom sedel v trdnjavi na Mjosu; mlade

demu Haavardu, kot je bilo videti, bratje niso bili razodeli svojih naklepov.

Ob istem času, kot so se zbrali v kraljevem dvoru kralju zvesti možje, je imel nadškof na svojem gradu cerkveni zbor. Simon je imel mnogo prijateljev in znancev; tako je utegnil priinašati Kristini novice. Vsi so bili mnenja, da bodo Erlenda obsodili na izgon iz dežele in izgubo posestev, ki pripadajo kralju. Tudi Erlend je menil, da bo tako; bil je dobre volje — nameraval je odriniti na Dansko. Pri razmerah, kakršne so tamkaj, je za okretnega in v orožju izkušenega moža zmerom odprta pot, in gospa Ingebjorg bo Kristino gotovo sprejela kot sorodnico in ji izkazovala primerne časti. Otroke naj bi vzel k sebi Simon, starejša dva pa bi Erlend vendarle najrajši imel pri sebi —.

Ves ta čas ni bila Kristina niti za en dan zapustila mesta in ni bila videla otrok — razen Nakkveja in Bjorgulfa; nekega večera sta sama prihajala na dvor. Mati ju je za nekaj dni obdržala pri sebi, potem pa ju je poslala na Raasvold, kamor je bila gospa Gunna vzela mlajše k sebi.

Tako je želel Erlend. In tudi sama se je bala misli, ki bi se mogle prebuditi v njej, če bi videla sinove krog sebe, poslušala njihova vprašanja in bi jo obšla skušnjava, da bi jim zaupala te stvari. Zato si je prizadevala, da bi odrinila od sebe vse misli in spomine na leta njenega zakonskega življenja na Husabyju. Tako bogata so bila ta leta, da so se ji zdaj dozdevala kot en sam velik mir, kakor je v valovanju morja nekaj mir, ako človek stoji dovolj visoko na goru. Valovi, ki se pode drug za drugim, so kakor večni in kakor eni ter isti; tako je v teh prostranih letih življenje valovalo skozi njeno dušo.

Zdaj je bilo spet kakor v mladih letih, ko je bila postavila svojo ljubezen do Erlenda zoper vse in vsakega. Tudi zdaj je bilo njeno življenje eno samo pričakovanje od ure do ure med trenotki, ko je smela videti moža, ko je sedela na ležišču poleg njega v stolpu kraljevega dvora ter spokojno in enakomerno govorila z njim, dokler ni naneslo, da sta ostala za trenotek sama in se v vročih, neskončnih poljubih in divjih objemih vrgla drug drugemu v naročje.

Sicer pa je bila v Kristusovi cerkvi, po cele ure. Klečala je in upirala oči gori v zlato skrinjico svetega Olafa za zamreženimi vrati prezbiterija: Gospod, njegova žena sem. Gospod, krepko sem se ga oklepala, ko sem bila njegova v grehu in krivici. Po božji milosti naju je ne-

redneža združil sveti zakon. Zaznamenovana z opekljami greha, obremenjena s težo greha sva skupaj stopila na prag hiše božje, skupaj sva prejela te Gospodovo iz svečenikove roke. — Ali naj se torej pritožujem, ako Bog preizkuša mojo zvestobo, ali naj mislim na kaj drugega kot na to, da sem njegova žena in on moj mož, kakor dolgo živiva —.

V četrtek pred sv. Mihielom so sodili in obsodili Erlenda Nikulaussona s Husabyja. Spoznali so ga za krivega, ker je skušal kralja Magnusa z izdajstvom spraviti ob zemljo in podložnike, zaneti v deželi upor zoper kralja in pripeljati na Norveško najeto vojsko. Ko so sodniki preiskali podobne obtožbe iz prejšnjih časov, so spoznali, da je Erlenda Nikulausson življenje in imetje zapadlo kralju Magnusu.

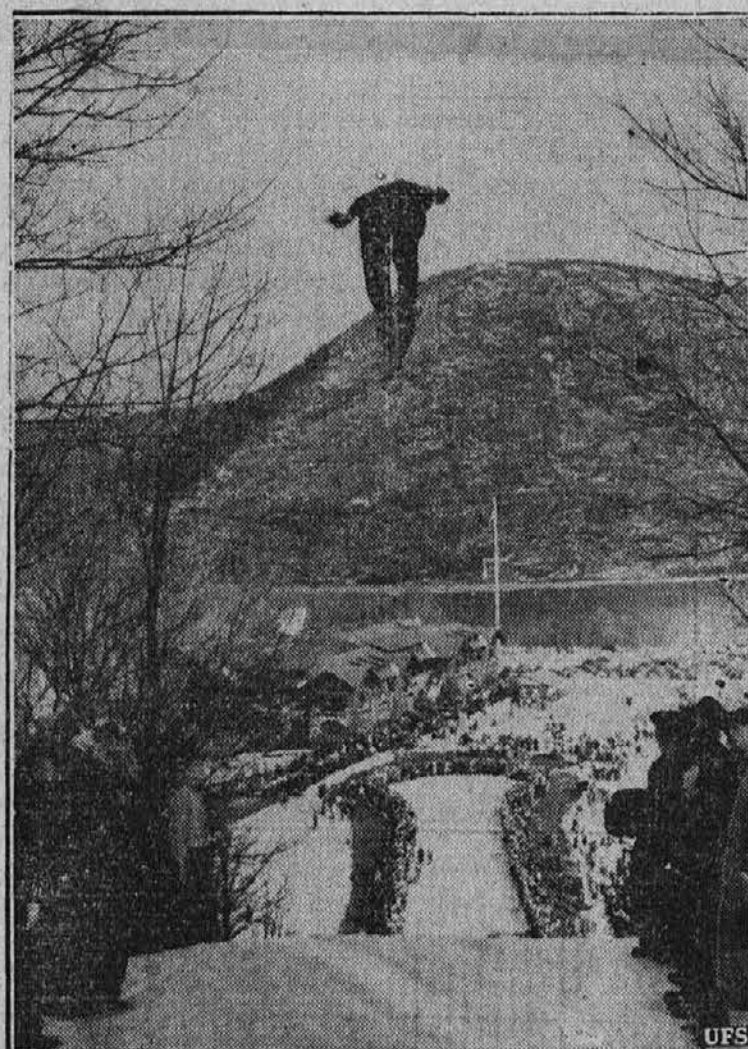
Arne Gjavvaldsson je prišel na Nikulausgaard k Simonu Darreju in Kristini Lavransovi. Bil je na zboru in je takole poročal:

Erlend ni bil poskusil dokazati svojo nedolžnost. Jasno in krepko je bil priznal, da je s temi načrti hotel prisiliti kralja Magnusa Eriksosona, da bi prepustil kraljevsko oblast na Norveškem svojemu mlademu po poli bratu Haakonu Knutssonu. Po li bratu Haakonu Knutssonu Perseju. Erlend je odlično govoril, je trdil Arne. Poudarjal je velike težave, ki tarejo podeželsko ljudstvo, ker zadnja leta kralj skoraj nikdar ni bil znotraj norveških meja in nikdar ni bil voljen postaviti namestnike, ki bi delili pravico in imeli kraljevske oblasti. Radi kraljevega pohoda v Skaane, radi zapravljivosti in gospodarske nespособnosti tistih mož, ki jih kralj

najbolj posluša, preti nevarnost, da omaga pod bremenom in obuboži, in da nikdar ne utegne biti varna pred novimi zahtevami za podporo in dajatve, ki presejajo običajno mero. Ker imajo norveški vitezi in odličniki veliko manj pravic in svobodstvin kot švedsko viteštvo, je onim

Slika nam predstavlja zveznega državnega tajnika Cordell Hull-a, ko je prišel pred kongresom in priporočal, da se Zed. države dobro oborože proti totalitarizmu, katerega val se obrača proti Zed. državam.

Tako se skoči. — Jay Rand, smučar iz Lake Placid, je skočil s smučkami 155 čevljev globoko in je bil s tem zmagovalac na turnirju Norveškega smučarskega kluba v Bear gorovju, N. Y., katerega je opazovalo nad 17,000 gledalcev.

Bivši republikanski predsedniški kandidat, Wendell L. Willkie, v razgovoru z državnim tajnikom Hull-om v času, ko se je mudil v Washingtonu. Willkie je odpotoval v Evropo, da bo osebno premočil vojni položaj v Evropi.

težko meriti se s temi, in je čisto razumljivo, da mladi, neizkušeni mož, gospod Magnus Eriksoson, veliko bolj posluša svojega švedskega gospoda in jo ima rajši kot Norvežane, ker ima več bogastva in ga mnogo bolj utegne podpirati z oboroženimi in za vojsko izvežbanimi ljudmi.

Erlend in njegovi prijateljski zavezniki so bili tedaj prepričani, da tako natanko pozna položaje večine prebivalstva, kmetov in m

ni, da tako natanko pozna položaje večine prebivalstva, kmetov in m

"Vzemite domov
6-steklenic
karton
danes"

Čista, redilna, slastna—Coca-Cola spada v vašo doma. Pripraven način, da se spravi tje, je v pripravi šest-steklenic kartonu. Naprodaj povsod.

CLEVELAND COCA-COLA BOTTLING COMPANY
Prospect C333

Prijazno ste vabljeni na

veliko plesno veselico

ki jo priredi

DRUŠTVO FRANCE PRESEREN ŠT. 17
v soboto 1. februarja

ob 8:00 zvečer

V S. N. DOMU NA ST. CLAIR AVE.

Poskočine in lepe valčke bo igral orkester Eddie Zay, naš budo pa stregli občinstvu z vsemi dobrotami tega sveta. Vabimo vse članstvo SDZ in drugo cenjeno občinstvo, da zabavati k nam v soboto zvečer.

Obleka sčičena in zlikana

Izvršimo vsa potrebna

popravila

Pridemo iskat in pripe-

ljemo na dom

85c

Obleka sčičena v pr-

in zlikana (Laun-

Cleaning)

39c

FRANK POJE IN SIN

631 East 185th St.

Kenmore

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

v

vsaki slovenski hiši